

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“ (Isaia 52 7).

„Duceți-vă în toată lumea și povăduiți VESTEĂ BUNA (Evanghelia) la orice făptura [Mar. 16, 15].

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!“

(Isaia 62,6)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecărui care crede: întăi a lui-deului, apoi a Grecului“. (Rom. 1,16).

Maiu-Iunie, 1931.

No. No. 5—6

Anul 8

SUMARUL:

1. Vindecat! Eliberat!
2. Extrageri din predică.
3. Ce ne dă Evanghelia?
4. Sau cunună, sau gunoi.
5. Ca și numele lui Isus.
6. Secta Pentacostalilor.
7. Extrageri din Talmud.
8. Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.
9. Cuvânt frățesc.
10. Biblia.
11. Via Domnului.

VINDECAT! ELIBERAT!

Cât de grozavă a fost și este viața unui leproș în orient! Cât de izgonit, singuratec și disprețuit este el! Dacă ar putea, ar voi ca chinul să-l nimicească.

Și totuși, există un mijloc de salvare, o singură modalitate ca odată vindecat, să poată reintra în societate omenească, și să înceapă o viață nouă, curată și plină de energie.

Mijlocul, era jertfa preotului.

Pentru jertfă, trebuiau însă două păsări curate. Una sacrificată și cu sângele ei bolnavul era stropit, iar cealaltă, vie, era eliberată.

Pentru ce această orânduială Dumnezeuască? (3 Moise 14: 1—7).

Pentru ca să servească ca un prototip curățirii noastre prin Isus!

Excluși dela orice bucurie adevărată a vieții, noi trebuia să murim în

groaznica boală a păcatelor noastre, dacă n'ar fi venit salvarea, jertfa lui Isus. Sacrificându-se de bună voie, ca să împlinească proorociile sfinte și mărețe. El stropește „eul“ nostru bolnav și murdar cu sângele Lui sfânt, și... suntem vindecați!

Și acum urmează ceva mai măreț, mai strălucit: prin viața Lui înviată, El ne face destoinici pentru o viață nouă, minunată, biruitoare.

Copii ai lui Dumnezeu, eliberați!

Cum se va fi simțit pasărea, când deodată liberă, se înalță cântând în slava cerului! Ferice de tine, scumpe cetitor, dacă poți cânta cu David:

„Sufletul ne-a scăpat

Ca pasărea din lațul păsărarului; Lațul s'a rupt și noi am scăpat! (Psalm 124:7).

Jean Staneschi.

EXTRAGERI DIN PREDICA

Doctorului **Konrad Hoffman.**

(Sfârșit)

Dece a venit atâta lume la adunare? — Unii au venit din curiozitate, să vadă un american, alții, cred, au fost îndemnați de un interes mai superior, de a auzi ceva pentru sufletele lor. Unii simt dureros nesiguranța vieții și speră că vor auzi ceva, ce-ace le va restabili desichilibrul sufletelesc. Vă voi istorisi ceva din viața mea.

Eu totdeauna am fost zbuciumat și nemulțumit. Simțeam mușcăturile conștiinței: că sunt vinovat, păcatos... Căutam să scap de aceasta stare nenorocită, însă nu puteam, deaceea durerea devenea și mai adâncă. Familia, în care am crescut, nu era religioasă și nu vroia să știe nimic de Dumnezeu. După ce am terminat universitatea, m'am preocupat cu științele naturale. Am fost numit profesor la universitate. Printre amicii și cunoșcuții mei erau persoane credincioase, cari mă invitau la adunare. Eu însă refuzam orice îndemnare, spunând că tot este o minciună, și eu n'am nevoie de ea. Știința pentru mine era totul. După trei ani am plecat în Germania pentru complectarea cunoștințelor mele. Nu cunoșteam limba germană și mă simțeam acolo strein și uitat de toți. Nu întotdeauna se poate explica o astfel de stare a omului. Eu cred că aci era mâna Domnului. Rătăceam odată printre clădirile universității și pe pereții unei clădiri am observat o afișă: „Cercul tinerilor credincioși în Isus Hristos”. Mi-am adus aminte de America, că și acolo există cercuri de felul acesta,—și am intrat. Cineva ma condus în sala de citire. Veneau, se salutau, însă eu nu le puteam răspunde nimic. Deodată vine un tânăr, care știa englezește și a început să-mi vorbească despre Biblie. Tânărul credea că eu sunt credincios, însă eu în sufletul meu îl priveam ca pe un fanatic. Mai târziu

el ma poftit la el acasă. Acolo am văzut ca el și colegii lui jertfesc tot pentru Domnul și atunci m'am convins, ca ei nu mă înșală. Am fost silit să spun, că sunt oameni sinceri. Cunoscutul meu mi-a cetit din Evanghelie, unde se descrie, cum învățatul evreu Nicodim a venit la Isus Hristos. Atunci s'a făcut o minune cu mine. Nu pot s'o explic, însă o simt ca un fapt real.

Credința în Isus Hristos ma schimbat, însă cum s'a făcut aceasta, nu pot să v'o explic, dar aceasta este un fapt real, fiindcă astăzi stau în mijlocul D-voastre în Chișinău și nu în laboratoarele științifice în America. Nu voi putea răspunde la toate întrebările D-voastre, însă una știu, că *Dumnezeu este iubire*. Această este un adevăr, care a răsturnat toată viața mea. Nu sunt teolog, ci om practic, om de știință și deaceea judec obiectiv. Amicii mei de universitate mă întreabă, dacă nu regret, că am părăsit cariera de profesor. Și eu le răspund bucuros în față: niciodată. Vizitând colegii mei de universitate și văzând viața lor, îmi plânge inima de ei. Eu știu în Cine am crezut, știu că am bucurie, speranța mult mai mult decât colegii mei.

În cei 20 ani din momentul întoarcerii mele la Hristos am avut ocazia să văd pe Dumnezeu în lucrările Lui minunate. Cine sunt eu în comparație cu universalul? — Vierme, praf, nimic... Și Dumnezeu Atotputernic, Vecinic, Sfânt mă ia în seamă, mă caută, mă îngrijestă fără să ia în seamă cine sunt și de unde sunt. Oare nu trebuie să fim recunoscători, predându-ne Lui și să spunem din toată inima: „Eu doresc să Te cunosc.”

Dorința mea și rugăciunea mea către Dumnezeu este, ca ceice n'au găsit încă pe Dumnezeu, să facă

acuma un pas spre a-L cunoaște, fiindcă numai prin credința se poate afla pacea. Pasul acesta nu e așa de ușor și nu poate fi ușor, fiindcă, dacă omul vrea să aibă ceva mare și prețios, îl costă scump: să se lepede de sine.

Sper, că oamenii vor primi iubirea lui Dumnezeu și atunci vor putea cânta: „Slava lui Dumnezeu în înalțimi și pe pământ pace, și între oameni buna învoire.“

CE NE DĂ EVANGHELIA ?.

Extras din tractatul profesorului V. Marzinkowsky „La picioarele lui Hristos.“

Ea ne îndreaptă la Hristos, ne dă credință vie, ne trezește la o viață nouă, plină de bucurie, putere și libertate. Despre aceasta ne mărturisește istoria lumii și experiența vieții chiar și din zilele noastre.

rea Evangheliei am aflat idealul vieții.“ O studentă în medicină a zis: „Decând cred în Hristos, oasele aceste moarte din institutul nostru s'au făcut vii“; prin sf. Evanghelie a găsit sensul vieții și scopul medicinei în viață.

Groaza care vine în urmă lipsei de orientare în viață și groaza neputențioșiei au dispărut în lumina strălucitoare a Evangheliei lui Hristos. Iată aproape 20 ani de când cunosc adevărul și cu toate că în timpul acesta am avut diferite greutăți, m'am convins, că Evanghelia este o carte vie și vecinică. Ea este sabia mea, cu care merg cu îndrăzneală împotriva pericollor, privesc liniștit în fața viitorului și al morții.

Cu ce a învins Hristos ispitele în pustiu? — „Stă scris“, era răspunsul Lui la fiecare ispita a satanei.

Cuvântul lui Dumnezeu este singura stâncă neclintită în oceanul cuvintelor omenești, în lumea relașivității, în potopul ipotezelor și teoriilor ai învățașilor. La o conferință științifică în Franța la întrebarea: „Care-i cartea cea mai bună, pentru a fi luată în închisoare?“ — Toși de față, chiar și materialisștii, au răspuns: Evanghelia.

Cu Evanghelia în inimă sunt tare. Pot totul în Isus Hristos, care mă întărește, dar fără El nimic nu pot face, nimic bun, nimic cu succes,

Prof. V. F. Martincovsky

Oare noi nu avem nevoie de un Mântuitor viu, ca lumină a vieții, ca eliberator de păcate, ca un izvor al păcii și al bucuriei? Renumitul doctor Piragov spune: „Prin ceti-

nimic frumos. Sunt fericit, că în timpul cel mai critic al vieții mele, când eram aproape de pierzare, mi-au dat Evanghelia. În mijlocul colegiilor mei de universitate, cari se frământau în căutarea adevărului, fiind cuprinși de îndoială, ca și mine, am putut sorbi din aceasta carte vecinică, care mi-a deschis o viață nouă, un orizont nou, m'a reîmprospătat, m'a înviorat la o luptă victorioasă asupra păcatului. Timpul acela strălucește prin toată viața mea și pentru toți ceice erau atunci cu mine, păstrez cele mai frumoase și plăcute amintiri.

Cum să cetim Evanghelia?

Să căutăm a cunoaște bine ținta, pentru ce trebuie să cetim Evanghelia? Ținta cetirii nu este numai o dezvoltare a minții noastre, nu numai o îmbogașire a cunoștințelor despre Dumnezeu—, ci o întâlnire personală cu Hristos și cunoașterea Lui. Nu cunoștinți despre Hristos, și cunoașterea Lui, atingerea cu El Insus.

Citește Evanghelia stăruitor. Nu numai atunci, când ești dispus pentru aceasta, fiindcă dispoziția de felul acesta iute dispare. Mai bine o bună dispoziție izvorită din cetire, decât cetirea venită în urma unei dispoziții sufletești. Cetește zilnic. Obișnuiește cu cetirea Bibliei așa cum te obișnuiești să mănânci, să biei, să respiri, ca să fii sănătos, fără a lua în considerație dispozițiunea sufletească.

Citește disdedimineața. În zoriile zilei afundă-te în izvorul preacurat al cuvântului cel vecinic, respiră aerul de munte. Disdedimineață, până ce prin ferestrele sufletului tău n'a străbătut încă grija zilei, deschide-o în fața luminei. Numai cunoștințele căpătate de dimineață ajung la oarecare înălțime cuvenită. Numai în zoriile zilei se pot vedea unele frescuri din catedrala sf. Petru, atunci când lumina soarelui cade prin ferestrele dela

răsărit ai altarului. De dimineață încingete cu sabia Duhului care este Cuvântul lui Dumnezeu (Efes. 6.). Fără aceasta sabie nu îndrăzni să ieși în stradă, căci fără ea vei fi lovit, rănit, zdrobit și învins. Oscar Wilde a învățat să iubească sf. Evanghelia în închisoare: „când citești Evaghelia, pare, că ieși din puțoarea camerei închisorii într'o grădină de flori“. E bine să petreci timpul de dimineață în mijlocul florilor, să te atingi de Fața luminoasă a Aceluia, care își paște turma între crini (Cânt. cânt. 6, 3); e bine să-ți întorci fața sufletului tău spre Acela, care este Soarele sufletului nostru.

Citește cu rugăciune și cu smirenă, așa cum ascultă ucenicul pe învățătorul său. Dar aci, în fața noastră, stă Învățătorul lumii. Atunci nu vei critica cuvântul lui Dumnezeu, ci el te va judeca și te va îndrepta.

Tradus din rusește.

Sau cunună, sau gunoi.

Un ferar, care era credincios deja opt ani, a fost întrebat odată de un domn necredincios: „Dece ai atâta sbucium? Eu te-am urmărit de mult și am observat, că de când te-ai făcut credincios și duci o viața de evlavie, și iubești pe toți, ispitele și neplăcerile îți s'au înmulțit mult mai mult decât erau înainte. Eu credeam, că, dacă omul se întoarce la Dumnezeu, dispare orice ispită. Nu oare așa ne învăță predicatorul?“

Cu fața serioasă însă senină ferarul a răspuns: „Vedeți bucată aceasta de oțel? Ea este destinată pentru arcuri de trăsuri. Însă ea cere să fie călită. Și pentru aceasta mai întâiu o încerc: după ce o încălzesc până la roșu, o răcesc în apă; și dacă oțelul se căleşte, atunci din nou o încălzesc; după aceasta o bat cu ciocanul o întorc, iarăși o bat, o strămb și îi dau

forma necesară că să fie bună pentru trasură. De multe ori oțelul e fărâmițos și nu poate fi folosit. În aceste cazuri îl arunc în gunoi, fiindcă n'are nici-un preț“.

Ferarul a tăcut puțin și după aceasta a continuat: „Dumnezeu ne mântui pentru ceva mai prețios, decât să avem numai o buna dispoziție. Eu așa cred. Noi avem un timp foarte frumos, fiindcă zâmbetul lui Dumnezeu înseamnă cerul. Inșă El dorește să fim slujitorii Lui, așa cum eu vreau să am o bucată de oțel. Și El ne „călește“ cu încercări și ispite, căutând să ne dea „călirea“ și „forma“ lui Hristos.

Și de când am cunoscut aceasta, eu mă rog — „Încearcă mă, Doamne,

după voia Ta numai în gunoi nu mă arunca“.

„Prea iubitorilor nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul nostru, care a venit peste voi ca să va încerce ca de ceva ciudat, care a dat peste voi, dimpotrivă, bucurați-va, întrucât aveți parte de patimile lui Hristos, ca să vă bucurați și să vă veseliți și la aratarea slavei Lui (1 Petr. 4, 12—13)

Dar El știe ce cale am urmat, și dacă m'ar încerca, așa ieși curat ca aurul (Iov 23,10)

„Și vei fi o cunună strălucitoare în mâna Domnului, o legatură imparitatească în mâna Dumnezeului tău“ (Isaia 62,3)

Tradus din rusește M. Tarlev.

CA ȘI NUMELE LUI ISUS.

(Cântare).

*Ca și numele lui Isus,
Nume sfânt și glorios,
Nici pe pământ, nici în cer sus,
Nu-i alt nume-așa frumos.*

*Cântăm cu drag despre Isus,
Și vom cânta și'n cer sus,
Căci nu-i nume-așa prețios
Ca numele lui Isus.*

*Când pe cruce a suferit,
În rândul tâlharilor,
Dușmanii i-au batjocorit
Numele de Salvator.*

*Inșă acuma din mărire,
Depe tronul Tatălui,
El domnește cu putere,
Învingând cu oastea Lui.*

*Scumpe Isus, al Tău nume
Care-i în veci neschimbat,
Fie 'n veci în asta lume
Și în cer glorificat.*

V. Prodan.

SECTA PENTACOSTALILOR.

(Stârșit)

Dacă ne adâncim în cuvântul lui Dumnezeu vom afla, că cuvintele „prooroc“, „proorociță“ și „a prooroci“ nu se înțeleg numai în sensul de a descoperi viitorul. În Testamentul vechi proorociile viitorului erau numai o parte a slujirea profetilor. Ei învățau, mustrau și mângâiau poporul. Aproape în toate cărțile profetice predomină învățături și îndrumări adresate poporului. Și în Testamentul Nou avem profetii despre evenimentele viitoare (Fapt. Apost. 11, 27—28; 21, 10—11), totuși apostolul Pavel spune clar și hotărât ca: „Cine proorocește, vorbește oamenilor, spre zidire, sfățuire și mângâiere (1 Cor 14,3). În felul acesta practicau și primii creștinii, ceea ce se vede clar din Fapt. Apost. 15,32. Iuda și Sila, cari erau prooroci, când au venit în Antiohia cu scrisoarea dela primul sobor al creștinilor, n'au început să profetizeze, ci au îndemnat pe frați, și i-au întărit cu multe cuvinte.

Și acuma, comparând ceea ce fă-

ceau atunci proorocii, profetizând, putem înțelege că aceasta slujire Dumnezeuască o îndeplinesc în zilele noastre predicatorii și misionarii. Cât privește profesiile despre evenimentele viitoare, Dumnezeu și acum în cazuri speciale își alege servi prin cari își exprima voia Sa. Afară de aceasta și orice predică conține într'o măsură oarecare semne prevestitoare ale viitorului. Când cei necredincioși, bă chiar și cei credincioși sunt îndemnați a se feri de căi greșite, căci altfel vor pieri sau vorrămănea rușinași, aceasta este un spirit de profetii, căci cel ce

nu primește aceasta, va cădea în aceeași sorta, ca și ceice n'au ascultat pe proorocii lui Dumnezeu în vechime.

Să mulțumim lui Dumnezeu, că El și astăzi este același și biserică Lui posedă toate darurile Sf. Duh, care dă fiecăruia în parte cum voiește (1 Cor. 12.) Să nu fim purtați de orice vânt de învățătură prin viclenia oamenilor, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos (2 Cor. 11, 13—15).

Dumnezeu să păzească pe copiii Săi până ce va El veni.

L. Averbuch.

EXTRAGERI DIN TALMUD *)

În fie-care an, în ajunul zilei a nou din luna Ab, în tot timpul călătoriei prin pustiu, Moise făcea de cunoscut poporului următoarele:

—„Ieșiți afară și pregătiți mormintel! Ieșiți afară și pregătiți mormintel!“

Fiecare izraelit își săpa un mormânt, și se culca în el pe timpul acelei nopți. Dimineața un glas tare răsună:

—„Cei vii, despărțiți-vă de cei morți!“

În-fiecare an rămăneau mai puțin cu cincisprezece mii de oameni. Așa mergeau lucrurile până când numărul morților a ajuns până la șase sute mii. În ultimul an al călăto-

riei toți s'au sculat din mormintele lor. „Oare nu s'a'ntâmpat vre-o greșeală în numărarea zilelor?“ — s'au gândit ei și iarăși s'au culcat în mormintele lor, dar și în a doua dimineață toți s'au sculat și nici un mort n'a rămas; totuși ei au repetat și a treia noapte, făcând așa până'n ziua a cincisprezecea lui Ab. În ultima zi dimineața toți sau sculat din mormintele lor, și poporul a înțeles că pedeapsă această grea a lui Dumnezeu a luat sfârșit pentru totdeauna, și au făcut din această zi o serbătoare.

Asfel se explică cele zise de înțelepții noștri (talmudiști). N'au fost serbători mai mari decât cincisprezecea zi lui Ab și lom-Chipur (ziua Ispășirii).

*) Aceste extrageri ne arata până unde au ajuns talmudiștii cu tălmăcirea și restălmăcirea adevărilor biblice.

Viața în Sala „Bethel“ din Chișinău.

În ultimele două luni am avut atât de bucurii, încât am uitat neplăcerile și întristările, cari le pune dușmanul sufletului nostru tuturor oamenilor, cari doresc a urma calea Evangheliei.

În timpul acesta ne-a vizitat directorul misiunii „Mildmay“ S. Wilkinson, prin care Dumnezeu ne-a binecuvântat din belșug. El a petrecut în mijlocul nostru câteva zile.

Al doilea musafir Prof. V. F. Marjincovsky a stat un timp mai lung. Prin el noi și vizitatorii adunărilor noastre am auzit multe sfaturi și îndemnuri de a urma pe Hristos cu mai multă râvnă și devotament.

Regretăm, că nu putem descrie tot, ce am auzit dela el, însă vom tipări unele extrageri din lecțiile și cărțile fratelui Marjincovsky spre folosul cetitorilor revistei noastre.

CUVĂNT FRĂTESC

către toți ceice iubesc pe Domnul !

Iubiți frați și surori !

Pace Vouă !

Comunitatea noastră a Evreilor-Creștini din Chișinău din momentul înființării sale a căutat să aibă legături frățești cu toți răscumpărații lui Dumnezeu fără deosebire de nume și națiune. Ca evrei credincioși după Noul Testament dorim să păstrăm *unirea Duhului prin legătura păcii* cu toți ceice au intrat în legământ cu Domnul și cari *într'adevăr* nu fac deosebire între Eln și ledeu, fiindcă toți suntem fiii lui Abram prin credință în Hristos. Mulțumim lui Dumnezeu, că „Creștinii după Evanghelie” din diferite naționalități și unii frați de convingeri Evanghelice, atât din țară cât și din străinătate, ne-au deschis larg inima și putem avea cu ei deplină legătură frățească, simțindune cu ei ca suntem membrii unei și aceiași Biserici a lui Hristos și nici o decizie omenească nu ne poate despărți unii de alții. Ne bucurăm că și în comunitatea noastră avem membri din alte națiuni, cu cari suntem uniți în Hristos.

Nu de mult Domnul ne-a ajutat să închiriem în oraș un local separat (până acum ne-am adunat în sala misiunei „Mildmay”) și vom fi foarte bucuroși dacă frații în Domnul, fără deosebire de nume și națiune, ne vor vizita, ca să avem împărtășire frățească și întărire în credință pe baza învățăturii Domnului nostru Isus Hristos. Suntem gata a vizita și în viitor pe coreligionarii noștri, cari ne înviță și cari doresc să fie cu noi în strânsă legătură ai iubirii lui Hristos, servindu-ne reciproc cu darurile cari le-am primit dela Domnul.

Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi toți! Amin.

Insărcinați de către Biserica Evreilor-Creștini și prietenii de convingere Evanghelică.

Comitetul frățesc.

Adresa: *Chișinău, str. sf. Haralambie No. 73 (colț cu str. Pușchin).*

BIBLIA.

Satirul **Heinrich Heine** scrie: „Am vorbit în cartea mea „Romancera” despre schimbarea ce s'a făcut în spiritul meu cu privire la lucrurile Divine. Luminarea mea o datoresc pur și simplu lecturii unei singure cărți. Unei cărți ? Da, o carte veche și simplă, modestă ca natura și firească asemenea ei, carte care pare obicinuită și neprețioasă ca soarele, care ne încălzește, ca pâinea care ne nutrește; o carte care ne primește așa de amical, cu atâtea bunătăți ca o bunică bătrână, care citește și ea zilnic din această carte cu buzele ei dragi și tremurânde și cu ochii pe nas. Și cartea aceasta se numește foarte scurt: „Biblie”. Cu drept mai este numită și Sfânta-Scriptură; cine și-a perdut Dumnezeu, poate să-l regăsească în această carte și cine nu L-a cunoscut, peste acela adie suflarea Cuvântului Divin. Evreii cari au pricepere pentru lucruri prețioase știură bine ce fac, când la arderea celui de al doilea templu lăsară în flăcări vasele de aur și argint, candelabrele și lămpile, ba chiar pieptarul pontifical cu pietre scumpe, și salvară numai Biblia. Căci aceasta era adevărata comoară a templului, și slavă Domnului, ea nu căzu pradă flăcărilor.

Redeșteptarea sentimentului religios îl datoresc acestei sfinte cărți, care a fost pentru mine un izvor de mântuire și un obiect de admirație pioasă. Curios! După ce m'am învârtit toată viața mea prin toate sălile filosofiei, m'am datat tuturor orgiilor spirituale, am curtat toate sistemele posibile fără ca să mă fi mulțumit vre-odată — mă aflu acumă deodată pe aceeaș treaptă cu Unchiul Tom. Ce umilire ! Cu toată știința mea n'am putut să ajung mai departe, decât sărmanul, incultul sclav negru, care abia știa să silabisească!”.

VIA DOMNULUI.

Galați.—În serbătorile de Paști a avut loc prima serbare solemnă a Evreilor-Creștini din toată țara. Misiunea Norvegiană printre evrei cu mare dragoste și-au aratat ospitalitatea față toți musafiri. Dumnezeu a revarsat în adunările de acolo binecuvântarea Sa din belșug.

Reni. Din Galați toți au plecat cu două autobuze la Reni. Aci a fost închiriat cel mai mare teatru, unde s'a ținut adunarea. Lumea, aflând despre sosirea noastră, a năvălit în teatru. Era o așa de mare îmbulzeală, încât coriștii și muzicanții cu mare greutate au putut strabate în teatru. Mulți au stat în picioare afară lângă ușa și jeamuri, ascultând Evanghelia. La ora 12 noaptea ne-am înapoiat în Galați.

Bârlad, Iași. Coriștii și muzicanții comunității Evreilor-creștini din Chișinău pe drum spre casă au vizitat Bârladul și Iașul, unde frații Creștini după *Evanghelia* i-au primit cu mare iubire. S'au ținut câteva adunări foarte populate, cari au fost anunțate în jurnale și prin anunțuri speciale. Mulți evrei au vizitat aceste adunări.

Com. Chetroasa. În ziua serbătorii înălțării Domnului un grup

de coriști, muzicanții și copiii școalei de Sâmbătă și Duminică a Comunității Evreilor-Creștini și a Evangheliștilor au vizitat colonia germană Luterană din Chetroasa. Timpul petrecut împreună cu credincioșii de acolo a fost foarte frumos. Orchestra din localitate împreună cu muzicanții din Chișinău au executat câteva cântări religioase spre slava și mărirea lui Dumnezeu.

Com. Nicolaeni. În ziua de Cincizecimi Comunitatea *Creștinilor după Evanghelia* a avut mare serbare, la care au fost invitați mulți musafiri din diferite locuri ale Basarabiei. În locul comunei diaconul comunității locale a săvârșit botezul mai multor credincioși după *Evanghelia*. După botez toți credincioșii au luat Cina Domnului.

Coriștii și muzicanții comunității Evreilor-Creștini și Evangheliștilor din Chișinău au cântat mai multe cântări spirituale spre slava lui Dumnezeu și bucuria fraților. În timpul celor două zile de serbători copiii Domnului s'au bucurat și s'au întărit în credință, că a Domnului este biruința împotriva satanei, care caută să dărâme, să rupă, să înghită pe copii Domnului, punându-le în cale diferite piedici.

Recomandăm

„PRIETENUL“

revistă pentru religie, morală și literatură.

Adresa: I. Feinștein,
str. G-1 Berthelot 112, Galați.

Plata abonamentului și alte sume mici până la 50 lei se pot trimite în mărci poștale.

Abonați-vă și pe anul 1931

Abonamentul anual 12 lei;
cu partea rusească 24 lei;
cu partea evr.

și rusească 36 lei;
Cheltueli poștale (în provincie) 6 lei.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,
Mildmay Mission, str. Vlad. Herza
No. 10, Chișinău Basarabia
Romania.

Redacția și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.